TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2007. gada 14. jūnijā *

Lieta C-56/06

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2006. gada 31. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 2. februārī, tiesvedībā

Euro Tex Textilverwertung GmbH

pret

Hauptzollamt Duisburg.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši R. Šintgens [*R. Schintgen*], A. Ticano [*A. Tizzano*] (referents), E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] un E. Levits,

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Euro Tex Textilverwertung GmbH* vārdā — A. Glāzers [*A. Gläser*], *Rechtsanwalt*,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — Ž. Otjo [*J. Hottiaux*] un B. Šima [*B. Schima*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus tiesas sēdē 2007. gada 25. janvārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas nolīgumu par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Polijas Republiku, no otras puses, kas tika apstiprināts ar Padomes un Komisijas 1993. gada 13. decembra Lēmumu 93/743/Euratom, EOTK, EK (OV L 348, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Asociācijas nolīgums"), un it īpaši šī nolīguma 4. protokola

7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ņemot vērā grozījumus, kas izdarīti ar Eiropas Kopienu un to dalībvalstu, no vienas puses, un Polijas Republikas, no otras puses, Asociācijas padomes 1997. gada 30. jūnija Lēmumu Nr. 1/97 (OV L 221, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "4. protokols").

2 Šis lūgums iesniegts tiesvedībā starp sabiedrību *Euro Tex Textilverwetung GmbH* (turpmāk tekstā — "*Euro Tex*") un *Hauptzollamt Duisburg* (Duisburgas Galvenā muitas pārvalde, turpmāk tekstā — "*Hauptzollamt*") par noteiktas izcelsmes pierādījumu, kas iesniegti lietotu tekstilpreču eksporta uz Poliju nolūkā, pareizību.

Kopienu tiesiskais regulējums

3 4. protokolā definēts "noteiktas izcelsmes izstrādājumu" jēdziens un ietvertas tiesību normas administratīvās sadarbības jomā.

4 4. protokola 2. panta 1. punktā paredzēts:

"Šā nolīguma īstenošanai par Kopienas izcelsmes produktiem uzskata šādus izstrādājumus:

a) produktus, kas pilnībā iegūti Kopienā šā protokola 5. panta nozīmē;

b) Kopienā iegūtus produktus, kuru sastāvā ir materiāli, kas nav tur iegūti pilnībā, ar noteikumu, ka šādiem produktiem Kopienā ir veikta pienācīga apstrāde vai pārstrāde šā protokola 6. panta nozīmē;

[..]."

5 Šā protokola 6. pantā paredzēts:

"1. Šā protokola 2. pantā produktus, kas nav pilnībā iegūti Kopienā, uzskata par pietiekami apstrādātiem vai pārstrādātiem, ja ir ievēroti II pielikuma sarakstā izklāstītie nosacījumi.

[..]

3. Piemēro 1. un 2. punktu, izņemot 7. pantā paredzētos gadījumus."

6 Visbeidzot, saskaņā ar 4. protokola 7. pantu:

"1. Neierobežojot 2. punktu, lai produktam piešķirtu noteiktas izcelsmes statusu neatkarīgi no tā, vai ir izpildītas 6. panta prasības, par nepietiekamu apstrādi vai pārstrādi uzskata šādas darbības:

[..]

b) vienkāršas darbības, tādas kā putekļu noņemšana, sijāšana vai atlasīšana, šķirošana, klasificēšana, piemeklēšana (ieskaitot komplektu veidošanu), mazgāšana, krāsošana, sagriešana;

[..]."

7 Ir jānorāda, ka ar Eiropas Kopienu un Polijas Republikas Asociācijas padomes 2000. gada 29. decembra Lēmumu Nr. 4/2000, ar ko groza Eiropas nolīguma 4. protokolu, kas noslēgts ar Poliju attiecībā uz "noteiktas izcelsmes izstrādājumu" jēdziena definīciju un administratīvās sadarbības metodēm (OV 2001, L 19, 29. lpp.; turpmāk tekstā — "grozītais 4. protokols"), tika grozīts 4. protokola 7. pants, grozījumiem stājoties spēkā 2001. gada 1. janvārī.

8 Grozītā 4. protokola 7. panta 1. punkta j) apakšpunktā, ar ko daļēji aizstāj 4. protokola 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, vairs nav atsauces uz "vienkāršām darbībām" un tā vietā ir paredzētas vienīgi "sijāšana, kārtošana, šķirošana, klasificēšana, sakārtošana pa klasēm, piemeklēšana (ieskaitot komplektu veidošanu)".

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

9 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka *Euro Tex* pārvaldīja sertificētu uzņēmumu, kas nodarbojās ar apģērbu un citu tekstilpreču savākšanu, transportēšanu un apstrādi.

10 Ar izstrādājumiem, ko sabiedrība nogādāja ielas konteineros, pēc tam tika veiktas šķirošanas un piemeklēšanas darbības, kas notika vairākos posmos. Tie izstrādājumi, kurus uzskatīja par vēl iespējamiem nēsāšanai, tika pakāpeniski diferencēti atbilstoši vairākiem kritērijiem. Šajās šķirošanas un piemeklēšanas darbībās iesaistīto *Euro Tex* darbinieku uzdevums it īpaši bija vispirms atlasīt "modernus" izstrādājumus atbilstoši klientu pieprasījumam.

11 1998. un 1999. gadā *Euro Tex* piegādāja mazumtirgotājiem Polijā tekstilpreces, kas bija sašķirotas un piemeklētas. Lai pierādītu, ka tām bija "noteiktas izcelsmes" statuss ar Asociācijas nolīgumu iedibinātā labvēlīgā muitas režīma izpratnē, *Euro Tex* pievienoja saviem faktūrrēķiniem piegādāto izstrādājumu izcelsmes deklarācijas vai iesniedza preču aprites sertifikātus "EUR.1".

12 *Euro Tex* noliktavu pārbaudes, kas veikta pēc Polijas iestāžu lūguma, rezultātā *Hauptzollamt* ar 2001. gada 19. jūlija lēmumu konstatēja, ka šis uzņēmums nevarēja pierādīt izstrādājumu izcelsmi. Savukārt Vācijas iestādes atsauca izstrādājumu aprites sertifikātu "EUR.1" un paziņoja, ka informēšot Polijas iestādes par uz vietas veikto pārbaužu rezultātiem.

13 *Euro Tex* par šo lēmumu iesniedza sūdzību *Hauptzollamt*, kas ar 2002. gada 30. jūnija lēmumu tomēr to noraidīja kā nepamatotu. Ar šo lēmumu *Hauptzollamt* it īpaši secināja, ka nebija izpildīti 4. protokolā paredzētie nosacījumi, lai lietotās tekstilpreces, kas vēl paredzētas nēsāšanai, uzskatītu par pilnībā iegūtām Kopienā. Lēmumā turklāt bija precizēts, ka izskatāmajā lietā veiktās šķirošanas un piemeklēšanas darbības bija tikai minimāla apstrāde, kas neietekmē šo preču izcelsmi.

14 *Euro Tex* iesniedza pieteikumu *Finanzgericht Düsseldorf* [Diseldorfas Finanšu tiesa], lai tā konstatētu, ka *Hauptzollamt* atzinums, ko tā nosūtīja Polijas muitas iestādēm un ar kuru tās tika informētas par attiecīgo deklarāciju un izcelsmes sertifikātu neprecizitāti, ir prettiesisks.

15 Šauboties par 4. protokola 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretāciju, *Finanzgericht Düsseldorf* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai šajā rīkojumā detalizētāk aprakstītās šķirošanas darbības pārsniedz tās, kas ietilpst vienkāršas šķirošanas darbības jēdzienā 4. protokola 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē?"

16 *Finanzgericht Düsseldorf* šaubas it īpaši rada atšķirības 4. protokola tekstos vairākās valodās. Iesniedzējtiesa uzskata, ka šā protokola teksti atsevišķās valodās pieļaujot atšķirību starp vienkāršām šķirošanas darbībām un sarežģītām šķirošanas darbībām, lai gan teksti citās valodās šķietami norādot, ka visas minētā protokola 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētās darbības pēc definīcijas esot "vienkāršas".

17 Tā, piemēram, ja 4. protokola 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta teksts vācu valodā ietver norādi uz "einfaches Entstauben, Sieben, Aussondern, Einordnen, Sortieren (einschließlich des Zusammenestellens von Sortimenten)" un franču valodā uz "opérations simples de dépoussiérage, de criblage, de triage, de classement, d'assortiment (y compris la compostition de jeux de marchandises)", šīs normas teksts angļu valodā paredz "simple operations consisting of removal of dust, sifting or screening, sorting, classifying, matching (including the making-up of sets of articles)".

Par prejudiciālo jautājumu

18 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai 4. protokola tiesību normu kontekstā vienkāršas šķirošanas darbības ir jānošķir no sarežģītākām šķirošanas darbībām. Pamatojoties uz 4. protokola 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pirmās no minētajām darbībām esot apstrādes jeb pārstrādes darbības, kas nav pietiekamas, lai piešķirtu precei "noteiktas izcelsmes" statusu, turpretī otrās darbības varētu būt pietiekamas apstrādes jeb pārstrādes darbības, lai piešķirtu šo statusu saskaņā ar minētā protokola 6. pantu. Gadījumā, ja šādu nošķiršanu varētu veikt, *Finanzgericht Düsseldorf* vēlas arī zināt, vai tādas šķirošanas darbības kā tās, ko veica *Euro Tex*, ietilpst otrajā, proti, sarežģītāku darbību kategorijā.

Tiesai iesniegtie apsvērumi

19 *Euro Tex* norāda, ka lietotu tekstilpreču atkārtotas pārstrādes ietvaros veiktām šķirošanas darbībām ir pilnīgi cits raksturs nekā tām, kas uzskatāmas par "vienkāršām šķirošanas darbībām" 4. protokola 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Šī norma paredzot tikai ļoti vienkāršas darbības, kas neprasa nekādas īpašas zināšanas un neietver nekādu reālu preču vērtības paaugstināšanu. Savukārt lietotu tekstilpreču šķirošanas rezultātā ievērojami paaugstinās šo preču vērtība. Tā tiekot veikta, izmantojot pilna cikla nošķiršanas darbības, kuru veikšanai atkārtotas pārstrādes uzņēmuma darbiniekiem tiešām esot vajadzīgas īpašas prasmes (kā it īpaši spēja atpazīt auduma īpašības, modes tendences u.c.). Turklāt šādā nolūkā šie darbinieki uzņēmumā saņem īpašas mācības.

20 Tādēļ tiktāl, ciktāl pamata prāvā aplūkotās šķirošanas darbības var piešķirt attiecīgajām precēm izcelsmes statusu, *Euro Tex* uzskata, ka *Finanzgericht Düsseldorf* jāsniedz apstiprinoša atbilde.

21 Eiropas Kopienu Komisija, kam ir pretējs viedoklis, apgalvo, ka starp vienkāršām un sarežģītākām šķirošanas darbībām nevarot veikt nekādu nošķiršanu 4. protokola normu izpratnē. Tas tostarp izrietot no šā protokola 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta teksta dažādās valodās un it īpaši — angļu un holandiešu valodā — izvērtējuma.

22 Šādu attiecīgās normas interpretāciju apstiprinot arī D.1 pielikuma normas starptautiskajā Konvencijā par muitas procedūru vienkāršošanu un saskaņošanu (turpmāk tekstā — "Kioto konvencija"), no kuras pielikumiem vairāki Kopienas vārdā ir apstiprināti ar Padomes 1977. gada 3. jūnija Lēmumu 77/415/EEK (OV L 166, 1. lpp.).

Tiesas atbilde

23 Iesniedzējtiesas uzdotais jautājums attiecas uz to, vai pamata prāvā aplūkojamās darbības kvalificējamas kā vienkāršas vai sarežģītas. Šajā sakarā pamata lietas dalībnieces, pamatojot savu 4. protokola 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretāciju, galvenokārt atsaucas uz pastāvošajām atšķirībām šīs normas tekstā dažādās valodās.

24 Tiešām, netiek apstrīdēts tas, ka minētās normas tekstu atsevišķās valodās varētu interpretēt gan tādā izpratnē, kā piedāvā prasītāja pamata lietā, gan Komisijas piedāvātajā izpratnē. Tas tā ir it īpaši vācu ("einfaches"), franču ("les opérations simples de"), spāņu ("las operaciones simples de"), itāļu ("le semplici operazioni di") un portugāļu ("simples operações de") valodā.

25 Tomēr no teksta citās valodās izriet, ka šajā pašā tiesību normā paredzētās darbības pēc definīcijas ir "vienkāršas". Šādas ir norādes, ko var izsecināt no tādiem izteikumiem kā "simple operations consisting of", kas minēts tekstā angļu valodā, "enkle foranstaltninger som" tekstā dāņu valodā, "eenvoudige verrichtingen zoals" tekstā holandiešu valodā un "enkel behandling bestående" tekstā zviedru valodā.

26 Līdz ar to, kā to norāda Komisija, interpretācija, ar ko visas 4. protokola 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā norādītās darbības tiek uzskatītas par vienkāršām, nav pretrunā šā protokola tekstam nevienā no valodām, turpretī *Euro Tex* piedāvātā interpretācija — ar kuru vienkāršas šķirošanas darbības tiek nošķirtas no sarežģītām šķirošanas darbībām — neatbilst vismaz tekstiem iepriekšējā punktā norādītajās valodās.

27 Katrā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Kopienu dokumenti dažādās valodās ir jāinterpretē vienoti un tādēļ gadījumā, ja starp šiem dokumentiem dažādās valodās ir atšķirības, attiecīgā tiesību norma ir jāinterpretē atbilstoši tā tiesiskā regulējuma vispārējai jēgai un mērķim, kura sastāvdaļa tā ir (skat. 1998. gada 17. decembra spriedumu lietā C-236/97 *Codan, Recueil*, I-8679. lpp., 28. punkts; 2000. gada 13. aprīļa spriedumu lietā C-420/98 *W. N., Recueil*, I-2847. lpp., 21. punkts, un 2006. gada 16. marta spriedumu lietā C-332/04 Komisija/Spānija, Krājumā nav publicēts, Krājums, I-40.* lpp., 52. punkts).

28 Lēmuma Nr. 1/97 ceturtajā un sestajā apsvērumā noteikts, ka tā mērķis ir "turpmāk atvieglot tirdzniecību un vienkāršot administratīvās procedūras", kā arī "atvieglot lietotāju un muitas iestāžu darbu". Kā to norāda Komisija — vienkāršošanas un tiesiskās drošības mērķim kaitētu tas, ja valsts iestādēm pieprasītu nošķirt vienkāršas no sarežģītām šķirošanas, putekļu noņemšanas, sijāšanas cita starpā darbībām, nenorādot protokolā nevienu kritēriju vai parametru, uz kura pamata veikt šādu nošķiršanu.

29 Turklāt ir jānorāda, ka ar Lēmumu Nr. 4/2000 izdarītie grozījumi 4. protokola 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā arī šķiet tādi, kas atbalsta šādu attiecīgās normas izpratni, jo no šīs normas teksta ir izņemta atsauce uz "vienkāršām darbībām".

30 Tādējādi ne no 4. protokola 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta formulējuma, ne no šā protokola mērķiem nevar izsecināt atšķirību starp vienkāršām un sarežģītām šķirošanas darbībām.

31 Visbeidzot, ir jāpiebilst, ka Kioto konvencijas teksts, uz kuru lietas dalībnieki atsaucas iesniegtajos apsvērumos, arī neapstiprina šādu atšķirību.

32 Tiešām, tādā lietā kā pamata lieta Kioto konvencijas D.1 pielikuma 3. noteikums padarītu preces izcelsmi atkarīgu no vietas, kurā tai tika veikta "pēdējā būtiskā ražošana vai pārstrāde". Šī pielikuma 6. noteikumā savukārt noteikts, ka par būtisku ražošanu vai pārstrādi vai apstrādi nav uzskatāmas "darbības, kas nemaina vai tikai mazliet maina raksturīgās preču pamatīpašības". Šajā sakarā 6. noteikumā starp citām darbībām ir norādītas "darbības preču iepakojuma vai tirdznieciskās kvalitātes uzlabošanai vai darbības, lai sagatavotu preces pārvadāšanai, piemēram, sadalīšana, paku grupēšana, atlasīšana un šķirošana, kā arī pārsaiņošana" un "atšķirīgas izcelsmes preču sajaukšana, ja izgatavotā produkta raksturīgās īpašības būtiski neatšķiras no jaucamo preču raksturīgajām īpašībām". Attiecīgi tajā nav minētas nekādas atšķirības starp vienkāršām un sarežģītām darbībām.

33 Tādēļ uz *Finanzgericht Düsseldorf* uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka 4. protokola 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts neļauj nošķirt vienkāršas šķirošanas darbības no sarežģītākām šķirošanas darbībām, tādas šķirošanas darbības, kādas aprakstītas iesniedzējtiesas lēmumā, ietilpst vienkāršas šķirošanas darbības jēdzienā minētās normas izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

34 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

tā kā 4. protokola 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts Eiropas nolīgumā par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Polijas Republiku, no otras puses, kas grozīts ar Eiropas Kopienu un to dalībvalstu, no vienas puses, un Polijas Republikas, no otras puses, Asociācijas padomes 1997. gada 30. jūnija Lēmumu Nr. 1/97, neļauj nošķirt vienkāršas šķirošanas darbības no sarežģītākām šķirošanas darbībām, tādas šķirošanas darbības, kādas aprakstītas iesniedzējtiesas lēmumā, ietilpst vienkāršas šķirošanas darbības jēdzienā minētās normas izpratnē.

[Paraksti]